

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XI. De Episcopis urbis Romae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

δορυφορέμῳ παρῖνα ἐκέλευε τῷ ᾧ
ἀλλῶ, ἐν δ' ἄλλῃ τὰξί Φαίνεαυ παρεσκευά-
σεν ἑ ταῦτα κατὰ πρᾶξά μῳ, εἰς φυγὴν
ἐρεάτη, φήμης αὐτὸν ἐν φόβῳ κατὰ σήσασης,
ὡς εἴη ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίῳ δυνάμιν δο-
σεύας τὴν αὐτὰ πολεμήσεσαν· τὰ μὲν ἐν
τῷ φήμης εἰκὴν πεπλασμένα· ἀληθῶς γὰρ ἡ
δυνάμεις ἐπορεύετο καὶ εἰν ἑ τὴν φήμῳ ἐχ'
ἰσχυρίσας, ἀλλ' ὡς ἔφην, ἀποδ' ἔρας ὄχρῳ
ἰεργῷ ᾧ ὡς ἀπιόντι αὐτῷ ἐπὶ τὴν ῥώμῳ, ἐν-
λαθεῖς πρὸς ἀπὴ μοναχὸς τὸν βίον, παρήνει μὴ
ἐπιχαίρειν ἐν τηλικατοῖς κακοῖς, μὴ ᾧ χαί-
ρειν Φοινίς καὶ αἵμασι· ὁ ᾧ, εἰς ἐγὼ, ἔφη, ἐθε-
λωσῆς ἐπιτάσκει πορεύεσθαι ἀλλὰ πρὸς καθ'
ἐκείνου ὀχλεῖ μοι βασιανίζων, καὶ λέγων· ἀπιθι
τῷ ῥωμαίων πόρθηθαι πόλιν· τοσαῦτα μὲν
καὶ εἶ ταῦτα.

Imperatorem procedere iussisset, postri-
die servili habitu prodire fecit. Et cum
ista gessisset, repente fugam arripuit,
rumore quodam perterritus, quasi
Imperator Theodosius exercitum ad-
versus ipsum pugnaturum misisset. Ne-
que vero falsus hic rumor fuit. Re vera
enim adventabat exercitus. Verum
ille famam ejus non sustinens, in fugam
se conjecit, ut dixi. Fertur porro virum
quendam venerabilem, professione
Monachum, cum dum Romam profici-
feretur, monuisse ne tot ac tantis late-
retur malis, neve cædæ ac sanguine de-
lectaretur. Cui Alarichus: Ego, inquit,
non sponte eò proficiscor: sed nescio
quis me quotidie sollicitat ac stimulat,
ita dicens: Perge urbem Romam vastaturus.
Verum, de hoc satis superque sit
dictum.

Κεφ. ια΄.

Περὶ τῶν ἐν ῥώμῃ ἐπισκοπιῶντων.

CAPUT XI.

De Episcopis urbis Romæ.

Μετὰ τὸ Ἰννοκένιον, Ζώσιμος τῆς ἐν ῥώμῃ
ἐκκλησίας ἐπὶ δύο ἔτη ἐσώθησε καὶ
μὴ τῶν δ' ἐξοντάτων ἐπὶ τρία τῆς ἐκκλη-
σίας σπέρσθη, ὃν κελεσῆν διεδέξατο, καὶ εἰς
ἐκείνην τὰς ἐν ῥώμῃ ναυαλιανῶν ἐκκλη-
σίας ἀφείλετο, καὶ τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν ῥεσ-
κέλαν, καὶ οἰκίας ἐν ᾧ εὐαγγέλιον συνάγειν
ἐπαγγασεν· ἀρχὴ γὰρ ταῦτα, ναυαλιανοὶ με-
γαλῶς ἐπὶ τῆς ῥώμης ἠθήσαν, ἐκκλησίας
πλείστας ἔχοντες, καὶ λαὸν πολὺν συναθροί-
ζοντες· ἀλλ' ὁ φόβος καὶ τῶν ἡψησῶ, τῆς
ῥωμαίων ἐπισκοπῆς ὁμοίως τῇ ἀλεξανδρέων
πρὸς τῆς ἱεροσωμῆς, ἐπὶ δυναστείαν ἤδη πα-
ραπρηθέσης· καὶ διατάτο, εἰς εἰς ὁμο-
φροσύνας οἱ ἐπίσκοποι ἐπ' ἀδείας συνάγειν
ἑ αὐτοὺς χωρήσαν· ἀλλὰ πάντα λαβόντες
αὐτῶν, μόνον διὰ τὴν ὁμοφροσύνην ἐπαι-
νήσαν αὐτὰς· ἐμὴν οἱ ἐν κωνσταντίνῃ πόλει
τέτο πεπύθασιν· ἀλλὰ μὴ τῷ ἔργῳ αὐ-
τῶν, καὶ εἰς πόλεως συνάγειν εἴασαν, ὡς δὴ
παρῖνα ἤδη ταῦτα ἰκανῶς ἔφην.

Post Innocentium Zosimus Roma-
nam Ecclesiam per Biennium admi-
nistravit. Quo mortuo Bonifacius tri-
bus annis eidem Ecclesie præfuit. Huic
deinde successit Celestinus. Et hic quo-
que Novatianis Ecclesias quas Romæ
habebant, ademit & Rusticulam eorum
Episcopum clam in privatis ædibus ple-
bem colligere compulit. Etenim ad id
usque temporis Novatiani Romæ
plurimum floruerant, cum multas ibi
Ecclesias possiderent, & maximam po-
puli multitudinem in eis colligerent.
Sed invidia quoque istos attrivit: cum
Episcopatus Romanus perinde atque
Alexandrinus, ultra sacerdotii fines pro-
gressus, jam olim in dominationem de-
generasset. Et ob hanc causam Epi-
scopi Romani, ne illos quidem qui cum
ipsis in fide consentiebant, libere con-
ventus agere siverunt: sed illos ob con-
fessionem fidei laudantes, omnibus tam-
en bonis spoliarent. At Constantino-
politani Episcopi, ab hoc morbo immu-
nes fuere. Non enim solum Novatianos
intra urbem conventus agere sinebant,
verum etiam singulari amore eos com-
plectebantur, ut jam antea abunde
dixi.

